

LIVS LUFT

Nr 1 2022

Robert Södertun:
"Jag känner
en oerhörd
tacksamhet!"

Louise Lindfors:
"Det är häf-
tigt att se mis-
sionsarbetet
på nära håll"

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i april 2022

OMSLAGSBILD

Robert Södertun
bild: Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Albertsson
E-post: lennart.albertsson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell
Telefon: 0720-928673
E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026
Swishnummer 123 357 80 28
Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regiontidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-numeration på papperstidningen kostar 300 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Inför EFS årskonferens 2022

6 Rapport från missionsfältet

7 Till minne av Rune Johansson

8 Årscykel 2022

10 Porträttet: Robert Södertun

12 Hänt i regionen

13 Julaftonsfirande i regionen

14 Växa i lärjungaskap: Trosbekännelsen: Jesus Kristus

» Snart liknar kyrkans situation i Sverige den situation som den första kyrkan befann sig i då de fick agera ur underläge.«

Robert Södertun

Julaftonsfirande i regionen

Porträttet:
Robert Södertun

Leva mission: rapport från
missionsfältet

Ledord

Jag och min familj var i fyra år medlemmar i EFS-kommuniteten Oikos i Hammarkullen i nordöstra Göteborg. Oikos är en kristen vardagsgemenskap som överlåter sig till varandra och till en gemensam livsrytm. Denna livsrytm, tillsammans med kommunitetens längtan eller vision sammanfattas i dess regel. I vår tid kanske "regel" låter stelt, begränsande eller till och med obehagligt. Men "regel" är också det som används när vi bygger hus. Utan regler faller hela huset. Vi behöver regler, och regler, för att bära upp också våra andliga hus. Bönen, gudstjänsten, missionen bärs upp av goda regler i våra liv.

I Oikos regel förklarades också de ledord som kommuniteten bestämt sig för: gästfrihet, delande och icke-våld. Ledorden var inte ideal att leva upp till. Det handlade inte om att beskriva en rad egenskaper som varje medlem skulle lyckas bära för att få vara med. Ledorden var inte definierade på ett sådant sätt att man kunde se och jämföra om man var gästfri eller inte. Snarare hjälpte de oss att ta ut och hålla riktningen mot det liv vi längtade efter.

EFS har också antagit tre ledord eller meningar som är tänkta att hjälpa oss som rörelse att ta ut och hålla riktningen mot det liv vi tror Gud kallat oss till och som vi längtar efter. EFS längtar efter:

- att leva mission
- att växa i lärjungaskap
- att forma kristna gemenskaper

Idag är vi starkt präglade av vår kultur som vill förstå människan främst som individ. När en gemenskap, grupp eller rörelse då sätter upp gemensamma mål eller tar ut riktningen är det lätt att rygga tillbaka. "Så

tänker inte jag, det vill inte jag, det klarar inte jag. Då kanske inte jag kan vara med här?"

Men ledorden är EFS ledord, inte mina eller dina. Vi kan se dem som just hjälp att ta ut och hålla rikning, inte som krav eller ens mål att leva upp till. Det innebär också att de är personliga samtidigt som kollektiva.

Låt mig ta ett exempel. Ledordet gästfrihet innebar väldigt olika saker i kommuniteten. För min vän Tobias innebar ett steg mot större gästfrihet att börja hälsa på sina grannar. För hans fru Johanna innebar ett steg mot en god gästfrihet att INTE bjuda in alla grannar varje dag. Båda tog steg mot en sund och god gästfrihet men det tog sig helt olika uttryck i vardagen.

Vi är alla lärjungar och per definition inte färdiga. Vi övar oss alla i att följa Jesus. Vad innebär det för dig att öva dig i att leva mission, att växa i lärjungaskap och att vara med och forma kristna gemenskaper? Vilket steg kan du ta i dessa riktningar? Och kom ihåg, det viktiga är att ta ett steg, hur litet det än är, än att stå still.

I detta nummer kommer du märka att några rubriker är nya. Vi vill försöka påminna och synliggöra exempel på att leva mission, växa i lärjungaskap och att forma kristna gemenskaper också i Livsluft. Som alltid hoppas vi att detta nummer får utmana, inspirera och trösta.

KRISTOFFER LIGNELL är kommunikator på EFS Sydsveriges kansli.

LEVA MISSION

Temat för EFS årskonferens 2022 är "Leva Mission". Det är på något sätt själva hjärtat i EFS som rörelse under snart 156 år. Att leva mission i ord och handling till de människor som ännu inte mött frälsningen. De olika dagarna kommer på olika sätt att ta upp temat och vi vill särskilt vända oss till målgruppen 18–40 åringar.

Här lite kort om vad varje dag kommer att innehålla.

Torsdag

Konferensen inleds vid lunchtid med att vår internationella avdelning anordnar en missions-eftermiddag. Vi får bland annat möta gäster från våra systerkyrkor. Kl 19.00 firar vi gudstjänst där Daniel Svensson predikar över rubriken: "Leva

Daniel Svensson

Mission – en livsstil". Därefter öppnar vi cafékvällen. Vi hoppas få ett café där vi blandar allvar och humor, intervjuer med internationella gäster, styrelsefolk, musikslag och så vidare. Men för den som vill ta det lugnt finns det alltid ett café där man helt enkelt bara kan fika och samtala.

Fredag

Under rubriken "Leva Mission – från generation till generation" fokuserar vi på hur vi i våra församling-

ar och föreningar kan mötas mellan åldersgrupperna. Vi inleder med att fira en morgonmessa med alla generationer. Före lunch hinner vi också lyssna på ett bibelstudium med Elias Tranefeldt. Eftermiddagens seminarier sker i samlad form.

Först leder Salt oss i "Leva Mission i mitt hem" och sedan får vi även träffa kvällens talare, den norske pingstpastorn Egil Svartdahl. Han har i boken "Ge det vidare" visat på hur generationerna i församlingen kan ge vidare till den efterkommande. Ett fräscht budskap som vi verkligen behöver inom EFS.

Elias Tranefeldt

Egil Svartdahl

Innan kvällens gudstjänst får vi vara med om en releasekonsert där EFS skivbolag Cantio återuppstår efter ca 30 år. Petter Alin, som leder musiken under konferensen, kommer denna fredag att släppa

sitt nya album där han framför psalmer i nya former. Spännande och roligt. Efter kvällens gudstjänst går vi vidare till caféerna.

Petter Alin

Lördag

Ytterligare en spännande dag med rubriken "Leva Mission – med tanke på himlen".

LarsOlov Eriksson

Många människor lever idag utan ett hopp, utan en evighet i tanken. Vi vill denna dag förstå var människor i vår närhet befinner sig och lyfta fram vad kyrkans hopp egentligen är. Dagen börjar med ett bibelstudium av LarsOlov Eriksson och går därefter över till EFS årsmöte. Detta årsmöte inleds digitalt med presentationer, frågor, debattinlägg och voteringsförslag under cirka två veckor före konferensen. Detta medför att vi under lördagen kan minimera debatterandet och i stället lägga ton-

Stefan Lindholm

vikten på skarpa förslag och röstning inom samma förmiddag. Eftermiddagen rymmer i arenans A-hall två seminarier där Johannelundsläraren Stefan Lindholm lyfter fram dagens tema på två olika sätt. Dels genom att fundera på vad "IT-bubblan" och sociala medier gör med människor idag, dels hur existentiell- och klimatoro skapar möjligheter för kyrkans tal om evigheten och hemlandet.

Mia Ström

I en annan lokal kommer vi samtidigt att få lyssna till Erik Johansson och Mia Ström som delar berättelser från missionsfältet i Sverige och i världen. Tanken är att vi där även skall få prova på att "dela evangeliet". Vid kvällens gudstjänst talar vår missionsföreståndare Kerstin Oderhem. Vi ger även gott om utrymme för förbön vid dessa gudstjänster.

Erik Johansson

Kerstin Oderhem

Söndag

Dagen rymmer ett bibelstudium och en sändningsmessa under rubriken "Leva Mission – till Jesu Kristi ära". Vi avslutar vår konferens med

Magnus Persson

att hylla vår mästare Jesus. Magnus Persson predikar under mässan, som beräknas vara klar senast kl 12.30. Därefter skiljs vi åt. Fyllda med utmaningar, men också goda och praktiska tips för vårt missionsarbete på hemmaplan. Arenans personal tar hand om avmöblering och rivning av scenen.

En konferens är så mycket mer än bara ett program med ett visst innehåll. Vi längtar efter att människor skall bli berörda av Jesus. Det är det främsta målet med konferensen. En annan längtan är att människor i målgruppen 18–40 år skall göra en positiv erfarenhet av ett möte med rörelsen EFS. Att från det mötet våga utmana sig själv i ett engagemang i och för människor i dagens Sverige eller internationellt. För den som går i tankar om att bli missio-

när kommer det att finnas flera mötesplatser där man kan träffa tidigare och nuvarande missionärer och där få ställa sina mest brännande frågor. Barnkonferensen kommer att få mycket utrymme och där startar planeringen just nu. Vi har generösa lokaler i och utanför Arenan, B-hall, aktivitetsområde och fotbollsplan med mera.

För musiken står som sagt Petter Alin med team under hela konferensen. Petter är till vardags musiker i Betlehems kyrkan, Stockholm och väver på ett nytänkande sätt ihop lovsång och psalmer. Till sin hjälp får han också Pär Lindberg, nyligen med i TV4:s Idol, men annars läkare och medlem i Sörbykyrkan i Örebro.

Pär Lindberg

Innehållet är inte spikat till hundra procent, men det kommer fortlöpande att kunna följas på www.efs.nu

Vi ser så mycket fram emot att få ta emot hela EFS-rörelsen till Sydsverige och Helsingborg. Vår bön är just nu att Covid-läget skall tillåta denna efterlängtnade konferens. Gud – ske din vilja!

Vill du vara med och ge ett bidrag till årskonferensen går det bra att använda Swish till 9009903 eller använda BG 900-9903. Skriv "Konferensinsamling 2022" som meddelande.

LENNART ALBERTSSON är regional missionledare för EFS Sydsverige.

Rapport från missionsfältet

Jag heter Louise Lindfors, är 23 år och kommer från Röke. I nuläget befinner jag mig i Iringa, Tanzania och har åkt hit genom EFS praktikantprogram tillsammans med Maja Johansson och Amanda Alfredsson. Av fyra månader har två och en halv passerat och en hel del har hunnits med. Vi har besökt och hjälpt till på lite olika ställen, bland annat en förskola och ett barnhem där vi framförallt har lekt med barnen. Det har varit intressant att se hur arbetet på förskolor fungerar här och eftersom jag jobbat lite på förskola i Sverige är det lärorikt att kunna jämföra likheter och skillnader. Det är mycket som skiljer sig och inte bara mellan den förskolan vi besökt här i Iringa och i Sverige utan även mellan förskolor här i Tanzania. När vi besökte praktikanterna i Dodoma fick vi besöka en förskola där och det var stor skillnad från den vi varit på här.

En sak jag fick uppleva på nära håll under tiden vi hjälpte till på förskolan här i Iringa var barnaga. Det var något jag hört förekommer men inte tänkt så mycket på eftersom det för mig känns så långt bort. Det tog väldigt hårt på mig att se läraren hota med en pinne, skrika åt barnen och även slå till några av dem som var "olydiga". Ett klimat som var oerhört uttröttande och tufft mentalt att vara i.

Det märktes också så tydligt hur det påverkade barnen, hur de behandlade varandra och betedde sig. De lär sig av hur de vuxna gör och förstår inte att det är fel att slå någon annan. För hur kan det vara fel om de vuxna får slå barnen?

Jag kände mig maktlös för hur ska man kunna påverka och göra förändring när man endast är här under en så kort tid. Det går liksom inte att tänka att man ska vända upp och ner på allt och ändra hur personalen arbetar och sedan lämna några veckor senare. Även om jag önskar att det hade gått. Det vi gjorde var att försöka föra ett samtal om varför vi inte tycker det är okej med barnaga och komma med andra synsätt. Men det var inte så enkelt, speciellt inte eftersom att lärarna själva växt upp med den sortens uppfostran.

Något som ger mig hopp är att se att det inte är likadant på alla ställen. På förskolan i Dodoma förekom inte barnaga överhuvudtaget utan det var en helt annan miljö där, tryggare och varmare. Där tror jag att en förändring skett under en längre tid, mycket tack vare EFS-missionären Ulf Ekängens arbete. Det är häftigt att se missionsarbetet på nära håll och faktiskt se möjligheterna till förändring och vad små steg kan göra efter en längre tid.

A portrait of an elderly man with a white beard and glasses, smiling. He is wearing a dark suit jacket over a plaid shirt.

Till minne av Rune Johansson

Rune föddes den fjärde januari 1931, på en gård i Skärseryd, sydväst om Ljungby. Han föddes in i ett troende hem och dagarna avslutades med att Runes far läste högt ur C O Rosenius *Dagliga betraktelser*, bad *Fader vår* och välsignelsen. Rune började arbeta tidigt och förutom att hjälpa till på gården arbetade han med att plantera granar och talar, plocka potatis och bär. Han gick sju år i skolan och konfirmerades år 1945.

År 1947 anställdes han som dräng i Vivljunga och året efter i Hinneryd. Rune gjorde vapenfri tjänst på militärsjukhuset vid I 6 i Kristianstad. Han gick på Sundsgårdens folkhögskola år 1952. Det skulle ha blivit ytterligare ett år men han upplevde Guds kallelse att bli predikant, och år 1953 började han läsa på Johan-nelund i Bromma. Där läste han åren 1953–56 och det var här Albin Olofsson, som senare blev hans kollega som distriktsföreståndare, lärde känna honom.

- Han var en präktig man och en väldigt duktig förkunnare. Han var alltid rak och ärlig berättar Albin.

Efter studierna blev han av EFS styrelse anvisad en tjänst och flytten gick till Kråksjö där Rune började arbeta med ungdomar i Småland och på Öland. Där blev han kvar fram till år 1959 då han blev predikant i Kråksjö med en tredjedel av tjänsten förlagd till Växjö. Samma år förlovade han sig med sin Eivor och de gifte sig år 1961. Barnen Anders och Peter föddes 1963 och 1969.

Den första kallelsen till Karlshamn kom redan år 1961, men det dröjde till år 1967 innan Rune svarade ja till tjänsten som även innefattade Ringamåla och Saxemara. I Karlshamn mötte en ung Kenneth Ferm Rune för första gången.

- Jag kom inte från ett kristet hem och ville inte inte konfirmera mig i Svenska kyrkan. En kompis som hette Gustav berättade att han skulle åka på konfaläger vilket lät spännande. Gustav drog sedan med sig Kenneth till ungdomsgruppen i EFS-kapellet i Karlshamn där Rune arbetade.

- Rune är min andlige fader, säger Kenneth. Han kunde översätta evangeliet så att det grep tag i mig. Rune kunde förklara tron på ett sätt

som vi ungdomar förstod. Han såg mig som människa, brydde sig på ett innerligt sätt och han vågade visa känslor.

År 1978 blev Rune distriktsföreståndare inom EFS i östra Skåne och Blekinge och år 1986 prästvigdes han i Lund. I samband med att distrikt 11 och 12 slogs ihop och blev Sydsverige gick Rune i pension efter nästan 20 år. Under åren hade han hållit kvällsandakter i Sveriges radio, engagerat sig politiskt och inom kyrkopolitiken och vigd, döpt och begravt många människor. Efter pensionen fortsatte Rune att vara aktiv i många olika sammanhang. Rune var i farten ända in i det allra sista. Han odlade i sin trädgård och i fjol satte han potatis och höll på med komposten. Han fick ta ett offentligt avsked på sin försenade 90-årsfest i Kristofferkyrkan i september förra året.

Patrik Bratt, pastor i Karlshamn och Jämjö minns Rune.

- Rune var ordningsam och hade blick för det där som andra kanske glömmer. Som pastor i Kristofferkyrkan har stödet från Rune varit väldigt värdefullt och jag kommer att sakna honom mycket.

Alla berättar om Runes förmåga att predika och flera berättar om en särskild predikan som de minns:

Rune hade ett rött glas och en lapp på vilken det stod Rune i blå bokstäver och med röda bokstäver ordet syndare. När han satte det röda glaset över lappen så framträdde endast namnet Rune. Synden var borta. Så blir det för den som är i Kristus. I Kristus försvinner synden. Det är det evangelium, det glada budskapet om frälsningen, som Rune brann för in i det allra sista.

Vi får minnas Rune med kärlek och värme och tacka Gud för det han gjort och den han var.

ÅRSCYKEL 2022

28-30 jan
Wintervaken
Wintercampen

11 mars
Samverkans- och
samarbetskyrkonferensen

Flingsalt

12-Winterlight

18-20 mars
Kallad 2022

6-8 maj
Föräldrafritt

6-8maj
Förträff konfa Åhus

26-29 maj
EFS/Salt
årskonferens

JAN

FEB

MAR

APR

MAJ

JUN

21-27 feb
Skidresa Åre

april
Medarbetardag

april
Xpel

23 april
Årsmöte/reg. mötesplats

23 april
Årsmöte Salt sydsverige

29 april-1 maj
Förträff
Konfa Åsljunga

18-23 juni
Sommarläger

19-21 juni
Barnläger
Stenbräckagården

19 juni-9 juli
EFS Konfaläger
Åhus

26 juni-16 juli
EFS Konfaläger
Åsljunga

EFS Sydsverige Salt Sydsverige

För mer information om evenemangen

EFS-SALT SYDSVERIGE

				4-6 nov Höstlovsläger	
		2-5 sept Sommarpunkten		6 nov Konfakickoff Åsljunga	
		sept Medarbetardag		nov Lärjungaskolan Träff 3	
		sept Lärjungaskolan Träff 1		20 nov Konfakickoff Åhus	
24-29 juli Blåsarläger		sept Konfaåterträff			
JUL	AUG	SEP	OKT	NOV	DEC
11-13 augusti Sommarsalt		okt Livsväg			dec Livskraft Syd
11-13 augusti Light		okt Mission i Sverige			
		15 okt Riktad 2022			
		okt Lärjungaskolan Träff 2			

Samarbeten EFS/Salt Riks Övrigt

se www.saltsydsverige.nu och efssyd.org

Robert Södertun:

”Jag känner en oerhörd tacksamhet till EFS-kyrkan på Råå.”

För 22 år sedan skickade en av mina företrädare på Livsluft ett antal frågor till den då nyanställda baptistpastorn på Råå, Robert Södertun. När han nu går i pension skickar jag samma frågor igen. Vad har förändrats sen sist, vad är detsamma och hur sammanfattar man 40 år av församlingstjänst?

Den sista längre intervjun jag hittar med Robert i Livslufts arkiv beskriver en baptistpastor som är ny tillsatt redaktör för Livsluft och arbetar som predikant i EFS-kyrkan på Råå. Där beskriver han hur familjen flyttar från Västerås till Helsingborg när han är 8 år, hur han möter sin fru Birgitta och blir aktiv i kyrkans gemenskap. Han berättar om prästvigningen 1980, tjänsten i Gustav Adolfs församling, kallelsen till Slottshagskyrkan år 1989 som mynnar ut i att han lämnar prästämbetet 1996 och blir baptistpastor och avslutningsvis hur han får tjänsten på Råå. När vi nu ses är han tillbaka och utövar ämbetet som präst. Robert berättar:

- År 2015 i januari så var jag och Birgitta i Stockholm. Under ett samtal över lunch så tänkte jag, att nu fyller jag 60 år, jag har jobbat på Råå i 15 år. Jag blev avskild baptistpastor vilket senare omvandlades till pastor inom Ekumeniakyrkan. I föreningen på Råå hade man slitit med frågan kring nattvarden och under alla år hade jag kallat präster utifrån när vi skulle fira nattvard. Så jag tänkte, varför inte gå in i ämbetet igen? Att jag inte gjorde det tidigare handlade delvis om att åren gick och det aldrig blev av men också för att jag velat stå för mina beslut. Jag kontaktade biskopens kaplan vilket mynnade ut i ett möte med biskop Johan Tyrberg. Sen fick jag avlägga prästlöften igen inför domkapitlet.

- Jag har egentligen aldrig övergett min tro och tolkningstradition. Dopfrågan är inte den viktigaste frågan i varken baptismen eller lutherdomen, snarare rättfärdiggörelsen genom tron och den förekommande nåden. Även i baptistisk tradition och teologi räknar man med att Gud handlar i dopet, det finns där en sakramental syn.

Du prästvigdes i januari 1980, det är 42 år sedan, hur har samhället och kyrka förändrats sedan dess tycker du?

- När jag prästvigdes såg man Sverige som ett kristet land. Man gifte sig och döpte sina barn. Idag gifter man sig inte utan döper sitt första barn. Men inte för dopets skull utan för att markera att man bildat en familj, det har blivit en familjebildningsceremoni. Samhällskulturen har fjärmat sig från kyrkan och Gud.

- Jag tror att vi är på väg mot förföljelse av kristna också i vårt land. Kanske inte som för den förföljda kyrkan i många andra länder men det blåser ditåt. Kyrkan marginaliseras alltmer, kanske inte på gräsrotsnivån men i samhällsdebatten och på det offentliga, mediala planet. Idag gör man sak av sådant som man inte gjorde tidigare. Exempelvis när Reine Brynolfsson gjorde om dikten *Ring klocka ring* på nyårsafton. Man gör sak av att frångå den kristna tron. Endera tycker man att det är bra att man tar bort kristna ord och symboler, eller så kritiserar man det, men man gör det utan att vittna om Kristus, det blir bara kritik. Kristus själv blir inte presenterad.

Hur har kyrkan mött dessa förändringar?

- Jag är kluven där. Jag kan å ena sidan tycka att kyrkan skall reagera mer och stå upp för sin sak. Å andra sidan kan jag känna 'Yes, försvinner ännu mer av det onödiga som lagts på tron.' Snart liknar vår situation den första kyrkans som fick agera ur underläge. Snart kan också vi evangelisera människor som inte har hela den här överbyggnaden på tron som vi lägger på men som inte behövs.

Vad skulle du ge dig själv för råd som nyprästvigd?

- Jag har märkt att det finns olika tider och perioder i ens liv. Det finns tider av inre väckelse då man upptäcker, lyssnar och suger in. Ta vara på sådana tider, för de försvinner och ersätts av perioder när det känns mer dött och man får leva på det kapital man tidigare samlat in.

Vad ser du mest fram emot att vara pensionär?

- Jag ser fram emot friheten att kunna lägga upp mitt eget schema och styra över min tid. Tror det är viktigt att fortsätta vara disciplinerad som pensionär och göra ett veckoschema. Jag vill sköta om hus och trädgård och köra motorcykel. Jag önskar ha egna studier mer systematiskt, låta det ta den tid det tar, utan att det måste mynna ut i en predikan. Sen slutar man inte att vara präst och kristen bara för att man går i pension. Kanske kan man också få en fråga nu och då att predika? Min son jobbar ju som pastor i Slottshagskyrkan så där kanske jag får rycka in ibland.

För 20 år sedan sa du att uthållighet och disciplin var viktiga egenskaper att be

	2001	2022
Uppvuxen:	I Västerås 55-02-25	
Familj då:	0-8 år Västerås, 8- Helsingborg	
Familj nu:	Fru Birgitta, barnen Ulrika 19, Här hemma: hustru Birgitta. An-Fredrik 17, Viktoria 13 och Ka- nars fyra barn och det 7e och 8e rolin 10 år. barnbarnet på väg	
Bok som gjort intryck:	Quo Vadis av nobelpristagaren Henryk Sienkiewicz	
Avkoppling:	Har en firma, tryckeri, Visitkort, Dekaler, Etiketter.	Resa med motorcykel
Favoritperson i Bibeln:	Paulus (förutom Jesus)	Ingen särskild. Om jag ändå måste välja: Paulus.
Skulle vilja träffa:	Yonggi Cho	En messiansk jude, Amir Tsarfati
Om du fick en extra dag i livet:	Hemifrån med familjen	En minisemester med hustrun
Nämn en viktig egenskap att be om:	Uthållighet och disciplin	Fördragsamhet
Favoritfilm:	Pretty Woman (vad är det som gör människan?)	Svårt att välja, det finns så många. Komedier oftast för glattiga. Drama eller thriller.
Sportintresse:	Åker inlines (ca 100 mil förra året)	Att titta på: längdskidor. Att utöva: det blir nog skidor på längd och utför

om. Idag svarar du fördragsamhet. Växer behovet av fördragsamhet med åren?

- Uthållighet och disciplin är fortfarande viktigt. Fördragsamhet betyder för mig att orka bära andras åsikter och tolkning och ändå finna något gemensamt. Carl-Erik Sahlberg sa en gång: 'Det råder nog ingen tvekan om var jag står i fråga om samkönade äktenskap men det finns ingen som har fler homosexuella i sina mässor än jag.'

- Uthållighet och disciplin är mer riktat inåt, mot mig själv. Fördragsamheten riktar sig utåt mot andra.

Det har hänt mycket under de år han varit på Råå. Med glädje minns Robert kulturveckorna som drog mycket folk, trots att det inte gjorde att föreningen växte. Utmaningarna har också varit många, högre medelålder och brist på ungdomar och unga vuxna. Under åren har han alltid jobbat deltid på Råå och haft andra uppdrag vid sidan om: redaktör för Livsluft, inspiratör för Open doors och föreståndare för bibelsko-

la på distans via Sundsgårdens folkhögskola.

När jag frågar om det finns något han vill tillägga svarar han ja och jag märker på rösten att han blir berörd. - Jag känner en oerhörd tacksamhet mot den här församlingen. Jag är oerhört tacksam att jag fick komma hit, de har varit oerhört generösa mot mig. Trots att ekonomin inte alltid varit den bästa har jag alltid fått lite grädde på moset när vi haft lönesamtal. Jag har fått fria händer, förtroende, ansvar, uppskattning och uppbackning. Här har jag också varit längst i tjänst. Vi har också fått dela bördan av att bli äldre och färre. Jag funderar på hur jag ska kunna uttrycka det söndagen den 27 februari när jag avskedspredikar, om det nu låter sig göras.

Man blir inte kvar 21 år på samma ställe bara sådär...

Personalnytt

Björn Pettersson som länge tjänstgjort som föreståndare på Stenbräckagården har gått i pension.

Kristoffer Gustafsson har anställts som gårdsföreståndare på Stenbräckagården efter Björn Pettersson.

Carl Skarin är tillbaka på sin tjänst som präst i EFS-kyrkan i Ängelholm efter föräldraledighet.

Lise-Lotte Linder Persson har avslutat sitt vikarierat i EFS-kyrkan i Ängelholm.

Helene Sturefeldt har avslutat sin tidsbestämda tjänst som präst i Listerkyrkan i Sölvesborg.

Robert Södertun går i pension i februari från sin tjänst som präst i EFS-kyrkan på Råå.

Jonas Hallabro har anställts som präst i EFS-kyrkan på Råå.

Claes Vetterlein har anställts som präst i St Mikael i Ängelholm.

Jenny Axell har gått ner i tid från sin tjänst på regionskansliet. Hon fortsätter att ansvara för konfirmandarbetet.

Iza Jönsson är tillbaka på sin tjänst som Salt-koordinator efter föräldraledighet.

Nathalie Bencic avslutade i december 2020 sitt vikariat som Salt-koordinator i regionen. Ett stort tack för din insats för Guds rike!

Charlotta Nordström är tillbaka som ungdomsledare i Helsingborg efter tjänstledighet för studier.

Inställda läger

Pandemin fortsätter att ställa till det för kyrka och samhälle. Tyvärr var Salt tvungna att ställa in nyårsläget på Sundsgården på grund av ökad smittspridningen. Det blev till slut inte möjligt att säkerställa deltagares och ledares hälsa. Det kändes heller inte ansvarsfullt att samla ungdomar och ledare i dessa tider. Det finns tankar om att försöka anordna ett annat läger under våren om förutsättningarna förändras.

Detsamma gällde den årliga skidresan till Åre under sportlovet. Här är läget dock lite annorlunda då det är ett antal veckor kvar till sportlovet och smittspridningen kan förändras snabbt. Men just nu är alltså även Åreresan inställd.

Julaftonsfirande i regionen

Julen är för många en högtid som präglas av gemenskap med familj och släkt. Får andra är julen den mest ensamma tiden på året. På flera ställen i regionen anordnades gemensamma julfiranden efter att ha behövt ställas in året innan. Och det var efterlängttade firanden!

I EFS-kapellet i Lund är julfirandet ett samarbete med många aktörer: Lunds domkyrkas diakoni, Åsa Lovén som startat projektet "Julgiven", huvudsponsorn Grand hotell, ICA Malmberg och restaurangen Valvet. Även Lunds katolska församling St Thomas var med och donerade frukt och grönt. Annorlunda för i år var att platserna var begränsade till 50 sittande gäster. Julaftonen innehöll julbord, ett quiz och en kort gudstjänst.

- Det var väldigt uppskattat efter att ha behövt ställa in förra året berättar Efraim Westholm, en av de ansvariga i EFS-Kapellet.

Mia Espersson från EFS-kyrkan i Hörby säger samma sak när vi talas vid: "Skönt att få fira jul igen!" Även i Hörby behövde man begränsa platserna pga pandemin och tog emot ca 40 sittande gäster mot ca 80 ett vanligt år. I EFS i Hörby har man firat jul i 20 år och hit kommer många olika grupper människor med ett åldersspann på mellan 6 mån- 95 år.

- Vi har ett inarbetat schema för kvällen skrattar Mia. Kl 16:00 öppnar vi dörrarna med glögg, sedan följer julbord och en andakt med julsånger. Sedan kommer tomtemor med julkappar följt av gottebord

med gröt. Kvällen avslutas med jullekar innan vi bryter upp vid kl 21.

Även på EFS-gården Åsljunga var julfirandet efterlängttat och här firar man över flera dagar. Den 23:e inleddes firandet med att man sjöng julens sånger. På julafton bjöds det på stort julbord. Även i Åsljunga påverkade pandemin årets firande berättar Helene Nilsson.

- Årets dans kring granen blev till allsång vid borden med både arm- och benviftande! Grandans på distans kallas det!

Efter julkappsutdelningen tog juldagen vid. På Juldagen fortsatte firandet med att Gunnel Andersson med vänner höll i programmet och en andakt på temat "Vilket får är du?" avslutade juldagen. På Annandag Jul firades gudstjänst där Gunnel Andersson predikade. På kvällen visade Ingmar Skogar filmen om den Svenska hösten. Den 27:e avslutades firandet med att Mats Lunnergård och Sam Larsson framförde sitt program med Julens psalmer och sånger och små episoder från deras julfirande. Efter ännu en god middag tackade nöjda gäster för sig.

Kyrkans bekännelse: Jesus Kristus

Det som kan tyckas enklast är inte sällan det mest komplicerade. Kyrkans stora utmaning under de första kyrkomötena var att sätta ord på vem Jesus från Nasaret egentligen är. Hur ser hans relation med Fadern ut? Är han Gud eller "bara gud"? Är han av samma väsen som Fadern eller av liknande väsen? Vi fortsätter med del två i vår serie om den apostoliska trosbekännelsen. Joel Jarbo, komminister i Lerbergets kyrka, vägleder oss genom trosbekännelsens andra huvuddel om Sonen, Jesus Kristus.

Under mina prästår har jag följt många konfirmandgrupper och tagit del av olika upplägg. Jag har bland annat lärt mig att konfirmationsundervisning kan se väldigt olika ut i dess former och innehåll. Låt mig ge dig ett exempel:

För att skapa samhällsengagemang skulle konfirmanderna exempelvis kunna engagera sig i Radiohjälpen och samla in pengar till ett viktigt humanitärt ändamål. En viktig uppgift som i grunden handlar om människovärde. Sedan kunde gruppen åka och besöka ett tyskt koncentrationsläger från andra världskriget. Resans tema skulle vara människovärde, en intressant resa med ett viktigt budskap. Konfirmationsundervisningen kunde sedan bygga helt på berättelsen om den barmhärtige samariten (Luk 10:30-37). En liknelse som handlar om medmännisklighet och människovärde. Konfirmationsgudstjänstens predikan skulle sedan bestå av ungdomarnas

egen dramatisering av "den barmhärtige samariten" för att sedan tillsammans med församlingen sjunga psalm 791: "Du vet väl om att du är värdefull". Under många år har kyrkan godkänt ett sådant upplägg då det går i linje med konfirmandarbetets ramverk. Problemet är bara att Svenska kyrkans ramverk inte haft någon tydlig beskrivning av vad undervisningen ska innehålla och därför blir i princip alla upplägg godkända. Varje präst har alltså fått skapa sitt eget upplägg och fyllt det med ett passande innehåll. Denna pedagogiska "frihet" kan upplevas positiv men bidrar till att undervisningskvaliteten blir väldigt skiftande. Låt mig ge dig ett exempel:

Konfirmandupplägget jag beskrev ovan kan vid första anblicken uppfattas som genomtänkt, ambitiöst och intressant tills vi ställer frågan: - Är detta verkligen evangeliet som kyrkan ska föra vidare - att vi gör goda gärningar, källsorterar, tänker på miljön och tar

hand om flyktingar mm? Nej, detta är inget evangelium, det är bara lag och krav! Det spelar ingen roll hur mycket vi än sjunger "Du vet väl om att du är värdefull" om vi inte också får syndernas förlåtelse.

Om vi bara får höra att det är våra gärningar som räknas - vad gör vi då när livet går sönder eller när vi inte orkar vara den människa vi borde vara? Om det bara är våra gärningar som räknas - vad gör vi då med vår skam och vår skuld?

Vad vill jag säga med detta? Jo, det är viktigt att kyrkan lär ut hela sin bekännelse. Vi tror ju inte bara på "Gud Fader allsmäktig" - en helig, god och moralisk Gud som ställer tunga krav utan också på "Jesus Kristus, hans enfödde Son" och "syndernas förlåtelse". Dessa delar av bekännelsen lär oss att Gud också är den som förlöser, förlåter, upprättar, befriar, lyfter av och benådar. Utan Jesus Kristus och syndernas förlåtelse blir kristen tro väldigt kravfull och i längden ohållbar. Låt mig därför fortsätta att berätta om Jesus Kristus och varför han är så viktig i kristen tro.

I Bibeln kan vi läsa att Guds väsen väljer att bli en del av sin egen skapelse genom att födas som människa i Jesus Kristus. Jesus är alltså både sann Gud och sann människa. I sin mänsklighet är Jesus en av oss och vi kan leva nära Gud. Genom sin gudomlighet uppenbarar han Guds väsen och är värd vår tillbedjan (Kol 1:15-19).

Ordet "Kristus" är inte Jesu efternamn utan en titelbenämning som betyder att han är Guds utlovade befriare. Jesu uppdrag i världen är nämligen att befria människorna från syndens makt och försona världen med Gud. I Bibeln säger Gud att "befriaren [ska] komma och ta bort all synd [...] och detta mitt förbund med dem betyder att jag [Gud] lyfter av dem deras synder"

(Rom 11:26-27).

Detta löfte fullbordar Gud genom att Jesus blir ett offer för människans synd. Jesus blir nämligen uppspikad på ett träkors hängandes mellan himmel och jord. När Jesus dör på korset binder Gud ihop den himmelska världen med den jordiska. På korset tar Jesus på sig världens synder och när han dör tar han med sig synderna i graven. Men efter två dagar besegrar Jesus döden genom att han uppstår igen till ett evigt liv.

Efter att Jesus dött och uppstått finns det inte längre någon synd som människan kan begå som väger tyngre än Jesu offer på korset. Synden tappar all sin makt då Jesus tar på sig världens synd genom alla tider. Det heter: "Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet" (2 Kor 5:21)

Korsets symbol betyder alltså att vi människor inte längre behöver vara rädda för en helig Gud som ställer tunga krav - eftersom Jesus Kristus tagit bort vår synd och skuld! Kristen tro handlar alltså inte om vilka vi är eller vad vi kan göra för Gud utan kristen tro handlar om vem Jesus är och vad han har gjort för oss.

Korset betyder också att vi inte längre behöver vara rädda för döden då Jesus besegrat den och gett oss tillträde till ett evigt liv i himlen.

JOEL JARBO är präst i Lerbergets kyrka och författare till flera böcker.

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

*Du låter min lampa lysa,
Herren, min Gud, gör
mitt mörker till ljus.
Ps 18:29*

bibelskola JordnärA

**Ny bibelskola på Glimåkra
folkhögskola! Läs mer på
glimnet.se**

Rådgivaren AB rekommenderar:

Garage:

www.bjorklidens.se

Kyrkor:

www.kyrktoget.se/listerkyrkan
www.kyrktoget.se/falkvikskyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91

